

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-04-03

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 5 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10126>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΑΤΙΚΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 56

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὰὶ κατ' ἀποκοπήν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσσοῦ.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

3, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1885.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Σὺν τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἦν ἐφέτος ἐώρτασαν ὁμοῦ περὶ τὰ 400 ἑκατομμύρια χριστιανοί, οἱ ἀπάνταχοῦ τῆς γῆς διεσκορπισμένοι Ἕλληνας ἐώρτασαν σχεδὸν συγχρόνως καὶ τὴν Ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Χριστὸς ἀνέστη τὴν μίαν, Ἑλλάς ἀνέστη τὴν ἄλλην. Καὶ ὄντως! Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς εἰσὶ δύο ἀλληλένδετα καὶ συμβυθηθούμενα ἔξοχα στοιχεῖα. Τὸ Θεῖον καὶ τὸ Ἀνθρώπινον ἠδελφοποιήθησαν, τοῦ μὲν πρώτου παρῆλθοντος ὑπερανθρώπινον δύναμιν τῷ δευτέρῳ, τοῦ δὲ δευτέρου τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ δόξαν τῷ πρώτῳ. Τοῦτο προειδῶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἔτε κατὰ τὴν ἐπι τῆς γῆς παρουσίαν τοῦ ἀνηγγέλη αὐτῷ ὑπὸ τῶν μαθητῶν του κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκοστῆς ὅτι «Ἕλληνες ζητοῦσὶ σε ἰδεῖν» ἀνὴν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» ἀνεφώνησεν.

Ἡ λαμπρὰ, ἡ γαρμόσυνος, ἡ μεγάλη καὶ ἀξιοθαύμαστος αὕτη ἑορτὴ πάσης Ἑλληνικῆς καρδίας, ἡ μόνον τοῖς Ἕλλησι προσμειδιῶσα καὶ ὑπὸ μόνων Ἑλλήνων χαιρετιζομένη, ἡ χαρίεσσα καὶ φωτοβόλος οὕτη ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς δι' ἐνδὸς βροντοφώνου αἰδοῦ ἐγώ! διέλυσεν ὡς ἰστὸν ἀράχνης τὰς βαρείας καὶ καταστρεπτικὰς ἀλύσεις καὶ κατέθραυσεν ἐν μέσῳ δύο δακτύλων τὸν

δυσφόρητον δουλικὸν ζυγόν, ἐχαιρετίσθη χαρμωδῶς καὶ ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς καὶ ἐνταῦθα ἐν Λεμεσσοῦ ὅπου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀγ. Νάπας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν χοροστατοῦντος ἐν στολῇ τοῦ ἀξιότιμου καὶ ἀξιαγαπήτου ὑποπροξένου Κ. Ι. Α. Καλοῦτζη, ἐψάλλη δοξολογία καὶ ἐμνημονεύθησεν ὑπὸ σύμπαντος τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς πόλεως προεδρεύοντος τοῦ Ἀρχιερατ. ἐπιτρόπου κ. Θεοφυλάκτου, οἱ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς γλυκείας πατρίδος ἡμῶν ἀγωνισάμενοι καὶ πεσόντες ἀδελφοὶ ἡμῶν, τὰ ὀνόματα τῶν Θεοστέπων Βασιλέων τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου καὶ Ὀλγας καὶ τοῦ ἐνδόξου διαδόχου αὐτῶν Κωνσταντίνου. Φρενητιώδεις δὲ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀνεπέμφθησεν ὑπὸ τοῦ πλήθους, καὶ ἰδίως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.

Ρήτορες ἔλειπον, ἀλλ' ἀντὶ παντός καταλλήλου τῇ περιστάσει λόγου, ὁ παρ' ἡμῖν ἀξίος ποιητῆς κ. Βασίλειος Μιχαηλίδης ἀπήγγειλε συγκινητικῶς τὸ παρά πῶδας ἀξιόλογον ποιημάτιον τὸ δι' ὀλίγων ὄντως λέξεων τὸ τε παρελθόν, τὸ ἐνεστὸς καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος εἰκονίζον, διακοπτόμενος εἰς πᾶσαν σχεδὸν στρεφὴν ὑπὸ ἡχηρῶν εὐγε καὶ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν. Συγχίρομεν δημοσίᾳ τῷ ἀξιολόγῳ τούτῳ νέφ, ὅσοσον προσμειδιᾷ ἡ ἀγαπητὴ αὐτῷ μούσα, διὰ τε τὰ ἀκριβῆ αἰσθημὰ ἃ ὑφ' ὧν ἐμφορεῖται, καὶ διότι τοσοῦ-

τον πιστῶς ἐξωγράφησε τοὺς πόθους τῆς πατρίδος τοῦ ἡς ἀξίον τέκνον τυγχάνει.

Ἡ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ.

Αὕτη ἡ μέρα σήμερον
 ποῦ ζῆπυσε τὸν Ἄρη
 καὶ κάθε χρόνον ὡς Θεὸς
 μάς χαιρετᾷ με χάριν,
 ποῦ τὴν εὐλόγησ' ὁ Θεὸς
 με τὸ δεξιὸν τοῦ χέρι
 κ' ἔκτοτε λάμπει ἀνάμεσα
 ἰς ταῖς ἄλλαις ὡς ἀστὴρ,
 εἰν' ἡ χρυσὴ ἀνατολὴ
 ποῦ γέννησε τὸν Ἥλιο
 ποῦ εὔγαλ' ἀπὸ τὴν σκλαβιά
 ἐλευθερο Βασίλειο
 εἰν' ἡ ἡμέρα ἡ λαμπρὰ
 τῆς παλιγγενεσίας,
 ἡμέρα ἀλησμόνητη,
 ποῦ τῆς ἐλευθερίας
 "σῆκω" τῆς εἶπε ὁ Θεός,
 καὶ μ' ἕνα πῆδημά της
 ὡς λέων ἔκοψε με μίξ
 τὰ σιδηρὰ δεσμὰ της,
 κ' ἐσῆκωσ' ἀρειμάνιος
 τὸ κοπτερὸν σπαθὶ της
 κ' ἐκτύπησε τὸν δράκοντα
 κ' ἐβρόντησεν ἡ γῆ της
 κ' ἐτείσθη ἡ ἀνατολὴ
 κ' ἀντήχησεν ἡ Δύσις
 κ' ἐχειροκρότησεν ἡ γῆ
 κ' ἐοκίρτησεν ἡ φύσις.

Εἰς τῶνα χέρι τὸν Σταυρὸν
 κ' εἰς τ' ἄλλο τὸ σπαθὶ της,
 ἐκεῖ ποῦ εἶχαν μὴ φορὰ
 τὸν θρόνον οἱ θεοὶ της.
 ποῦ ἡ θεὰ ἡ Ἀθηνᾶ
 ἐκεῖ ἐφωτοβόλει

και με το φως της σημερον
 λαμπ' η Ευρωπη ελη,
 εκει ουρανοχρωματο
 στολιδι στολισμενη
 εκαθισε βασιλισσα
 δαφνοστεφανωμενη.
 Εκει σκεπαζ' ολιγην γην
 με τα μικρα φτερα της,
 την ιεραν και μητρικην
 ανοιγει αγκαλια της
 και ελεπει την ανατολην
 με ματια δακρυσιμα,
 θαρρει πως λεγει μεσα της
 "πικρια μου σκλαβωμενα,
 αχ ποτε, ποτε θα σας δω
 και σας σ' την αγκαλια μου;
 ποτε να σβυσω ο πονος μου
 και να χαρη η καρδια μου;"
 Βλεπουν πολλοι τα μεσα της
 τα χολοποτισμενα,
 αλλα μια φιλικη ματια
 δεν ελεπει απο κανενα.
 Βλεπει τον κοσμον και πικρον
 παραπονον την πνιγει,
 διοτι Βυρωνες γι' αυτην
 επλασθησαν ολιγοι!
 "Αχ! επρεπεν η ατυχης
 να μη πλασθη ανδρια,
 να μη πληγωση πρωτ' αυτη
 την τρομερη Τουρκια,
 να εχη εις τας χειρας της
 ακομη τας αλυσις
 δια να τρεμουν την Τουρκια
 κ' η Αρκτος και η Δυσις,
 για να φοβουνται το θαρυ
 σπαθι του Μουσουλμανου
 κ' εμπρος 'ς τον φοβερον περτε
 του τρομερου Σουλτανου
 να γονατιζουν εντρομο:
 με θαμβωμενο ματι,
 να προκυνουν του θρονου του
 το πρωτο σναλοπατι!
 Τετοιζ και παλιν να βλεπα
 την Αρκτον και την Δυσι,
 πως ευρισκετο κανεις
 για να την αγαπηση!
 Γι' αυτω ειναι περιλυπη
 και παραπονιμενη
 ναι' δεν την αγαπα κανεις
 αλλα, και μισημενη,
 καθεται υπερηφανα
 'ς τον υψηλον της θρονον
 κ' ελπιδα εχει τον Θεον
 και το σπαθι της μονον!

Βασίλειος Μιχαηλίδης.

Οι παρ' ημιν Αγγλοι και μαλιστα
 συνδρομηται της Αγγλικης Δεσχης ε-
 δειξαν γνησια δειγματα της ευγενειας

και ανατροφης των.

Ειπε γνωστον οτι και εν Λεμησφ
 επικρατει εισετι το εθιμον του να περι-
 φερηται το επιταφιον την νυκτα της Με-
 γαλης Παρασκευης προ της εισόδου του
 τας δυο κυριωτερας της πολεως οδους.
 Εν μικρα αποστασει απο της Εκκλησιας
 ειπε η Αγγλικη Δεσχη· αποφ λοιπον ε-
 γεινεν ο νεκρωσιμος ουτος περιπατος και
 υπεστρεψε το επιταφιον και το πρακο-
 λουθουν απειρον πληθος, Αγγλοι τιες
 επι του εξωστου της αγγλ. Δεσχης ε-
 σταμενοι, εμιμηθησαν εις μεν τον πετει-
 νον, αλλος δε το αρνι και εκλαιον οι
 δυστυχεις ουτως ως να διεμαρτυρωντο
 οτι παρ' αξιαν ετεθη η ψυχη των εις
 σωματα ανθρωπινα και οτι τοιοιτοι δηλ.
 πετεινοι και τραγοι επλασθησαν και κα-
 τα λάθος τοις εδοθη σχημα ανθρωπινον.
 Το πληθος ακουσαν τας φωνας αυτας
 εξεργουμενας ως απο μανδρας, εκρατησε
 την υπερεκχειλισασαν αγνακτησιν του,
 εισηλθεν εις την Εκκλησιαν, και αποφ
 ετελειωσεν η ακολουθια και εξηλθεν,
 εσταθη εξωθεν της Δεσχης επ' αρκετην
 ωραν συριζον, γιουχαλιζον και υβριζον
 τους Αγγλους, εθραυσε τας υελους των
 παραθυρων και μόλις κατηρθωσεν οι
 προυχοντες και ισχυροι της πολεως μας
 να εμποδισωσι τον μανιωδη κατασταντα
 λαδν—του οποιου η θρησκεια ουτω βαρ-
 βαρως περιεφρονηθη—απο το να εισελ-
 θη ακαθεκτος ως Τίγρις εντος της Δε-
 σχης, να διδαξη τας αχρειας εκεινας
 ψυχας πως περιφρονουνται αι θρησκειαι
 και τα θρησκευτικα εθιμα. Δεν ηδυνη-
 θη ο λαος να μαθη τινες οι γαιδαροι ε-
 κεινοι, και εινε ευτυχημα τουτο, διοτι
 αι συνεπειαι θα ησαν τρομεραι· θα τους
 εκαμαν να επανελθωσιν εις την φυσικην
 λαλια των, δηλ. να οργανιζωσι. Μό-
 λις κατορθωθη τελος παντων να διαλυ-
 θη το πληθος. Την επιουσαν εσταλη το
 εξης τηλεγραφημα προς τε τα «Ημε-
 ρησια Νεα» την Α. Ε. τον Αρμοστην,
 την Α. Μ. τον Αρχιεπισκοπον και την
 Α. Π. τον αγ. Κιτιου.

"Ψες εκ της ενταυθα Αγγλ. Δεσχης κα
 "τα την λιτανειαν Επιταφίου Αγγλοι εξυ
 "βριταν ο,τι Ιερωτερον κεκτημεθα, την
 "θρησκειαν, μιμουμενι κραυγας, αλεκτο
 "ρος, προβατων κ.λ. καθ' ην στιγμην λι
 "τανεια διηργετο υπο την Δεσχην. Αξος
 "σφοδρα ηγανακτισμενος· μόλις ανεχαι
 "τισθη αρκεθεις επι του παρόντος εις ζωη
 "ρας διαδηλώσεις".

Αρχιερατικός Επίτροπος και
 Επιτροπή Εκκλησιών.

Αρκετα φοβουμεθα ετι εαν δεν δοθη
 η απαιτουμενη ικανοποιησις ο λαος θα
 περιμενη καταλληλον στιγμην να εκδι-
 κληθη.

Συγγαριμεν την Αγγλικην Κυβερ-
 νησιν δια τας ακουους προσπαθειας
 απερ καταβαλλει το εθνος της και αι υ-
 παλληλοι της, εις το να αρωσι το με-
 ταξυ λαου και Κυβερνησεως χάσμα και
 να εξαλειψωσι το τουτου προς εκεινην
 μισος. Δια τοιουτων υπαλληλων πι-
 στευομεν βδημηδον να καταστη ορισκ
 κριταρσικ

Η «Herald» περι του επεισοδιου
 τουτου εγραψε καλωσ, μη αρνουμενη εσα
 εγειναν· αλλ' ο «παρατηρητης» εν τω
 αυτω ρυλλη προσεπαθησε να πειση τουσ
 παντας οτι ειχεν αν α μ μ ε ν α τ α
 κ α ν ο υ λ ρ α κ ' ε β λ ε π ε δι-
 π λ α τ α φ ω τ α . "Εβλεπε—λέ-
 γει—σημαίας διαφόρων εθνων, ηκουε—
 λεγει—«ζητω η Ιταλια, κάτω η Αγ-
 γλια,» εκρουοντο—λεγει—αι αγγλικαι
 θυρκι την εσπεραν εκεινην, και υστερ'
 απ' ολα αυτα . . . εξυπνησε—λεγει.
 Δυστυχη «παρατηρητα!» αμφιβαλλο-
 μεν οτι δεν ειδες εις τον υπνον σου εκει-
 νον εξωγραφισμενον με πυρινα γραμμα-
 τα και εν φιλανθρωπικον Κατάστημα . . .
 της Κερκυρας· και ομως πονηρε μες το
 εκρυφες τουτο. Σοι ευχομεθα να μη ε-
 δης το πρωτοτυπον, αν και η ευχη μας
 πα 'ς τα ευκαιρα καθως βλεπω.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ .

Η Ρωσισι με την Αγγλιαν φαίνεται
 οτι θα αρχισουν τον χορον, διοτι οι Ρωσ
 σοι συνεπλακησαν με τους Αφγανους
 και εφονευσαν 500 εξ αυτων· αλλα βε-
 βαια οι Ρωσοι θα ποδν ετι πταιουν οι
 Αφγανοι, και δεν θα προχωρηση κα-
 τα το παρον, αλλα βεβαια εινε και
 εντροπη να στραφη πίσω. Εις αυτω δε
 και οι Αγγλοι ωμολογησαν οτι εχει δι-
 καιον. Μετα τινα καιρον οι Κοζακοι θα
 κάμουν παλιν ενα τραττον και αποφ
 ακουσουν το στοπ θα σταματησουν αλλα
 θα ηνε παλιν εντροπη να στραφωσι πίσω
 και μετα τινα καιρον αλλον τραττον
 και ουτω καθεξης, εως ου ευχριστη
 θουν οι Αγγλοι να εχωσι γειτονας Κο-
 ζακους παρα Αφγανους, να καλημερι-
 ζωνται κάθε πρωι και να καλονυκτιζων-
 ται κάθε βραδυ.

ΦΥΓΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

— Από τὸ ἄλλο μέρος αἱ στρατιαὶ τοῦ Μάγδῃ ἔκαμαν, τοὺς ἄγγλους καὶ ἐλησμόνησαν τὰ στρατηγικὰ σχέδια. Τοὺς ἀφίνου καὶ σχηματίζουν τετράγωνα τὰ ὄχρονον μὲ τόσον κόπον μέσα εἰς ἐκεῖνον τὸν τρομερὸν καύσωνα, καὶ ἔπειτα ἀπὸ 500 θήματα μακρὰν ξεφυσοῦν πὸ μέσ' εἰς τὴν γῆν οἱ ἄραβες ἄν μελισσι, ὄρμου, κάμνου τὰ τετράγωνα τῶν ἄγγλων γέρημα καὶ κλεισμένα καὶ καθοῦνται μέσα καὶ περιμένουν τοὺς ἄγγλους νὰ κατασκευάσουν ἄλλο τετράγωνον παρὰ πίσω νὰ τοὺς κάμουν τὸ ἴδιον. Λίγω λίγω φοβοῦμαι θὰ τοὺς καταβιάσουν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν.

— Μέσα εἰς τὸ Κορδοφάν ἐφάνη ἄλλος ἄγιος ὁ ὁποῖος κατέλαβε τὸ Ἐλ-Οβεδό, ὁ δὲ Μάγδῃς ἤχισε νὰ τὸν φοβῆται ἐκεῖνον. Ἡ Ἰφρικὴ ἐλυμώθη πλέον καὶ μᾶς ξεφυσᾷ ὡς μανιτάρια ἄγιους. — Ὁ Ὄσμάν Δύνας ἔστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν στρατηγὸν Γράχαμ καὶ τοῦ λέγει νὰ βάλῃ εἰς τὸν νοῦν του τὰς μεγάλας νίκας τοῦ Μάγδῃ καὶ νὰ προσέξῃ νὰ μὴ βγῇ ἀπὸ τὸ Σουακίμ, διότι θὰ κατασφραγῶσιν ὅλοι ἐκτός ἂν ἀσπασθῶσι τὸν Ἰσλαμισμὸν. Ὁ Γράχαμ ἀπήντησε καὶ τοῦ λέγει νὰ βάλῃ εἰς τὸν νοῦν του τὰς μεγάλων νίκων τῶν ἄγγλων καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν στιγμὴν ἂν θέλῃ νὰ φύγῃ τὸν θάνατον ἀπὸ αὐτὰ δύνασθε νὰ ἐννοήσητε κάλλιστα ποιοὶ ἐνίκησαν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

— Ἄλλο πάλιν γὰρ εἰς τὴν Ἀραβίαν. Ὁ διοικητὴς Χεδζάζ καὶ Ἰεμένης ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κων/πολιν στρατὸν νὰ καθουχάσῃ τοὺς ἄραβας, διότι οὗτοι ἤρεθίσθησαν μὲ μίαν προκήρυξιν τοῦ Μάγδῃ ὅτι νὰ ἦνε ἔτοιμοι καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν πρέπει νὰ σηκωθῶσι νὰ διώξωσι τοὺς Τούρκους διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἀνεξάρτητον ἀραβικὸν βασίλειον.

— Εἶδετε βέβαια ὅτι ὅλοι αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν ὅτι τὸν Ζιβερ πασάν τῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς υἱοὺς του τοὺς στέλλει ἡ Ἀγγλία ἐξορίστους εἰς Κύπρον, διότι εἶχον σχέσεις μὲ τὸν Μάγδῃν. Εἶδετε δὲ ὅτι δὲν ἦλθον ἐδῶ καὶ θὰ ἐκατηγορήσατε βέβαια τὰς ἐφημερίδας ὅλας ὅτι γράφου ψεύματα. Ὅχι! τοῦτο οὐδὲ νὰ τὸ σκεφθῆτε κἀν· ἀλλὰ ξεύρετε τί συνέβη; Τὸ βαπέρι ποῦ τοὺς εἶχε μῆσχασε τὸν δρόμον—ξεύρετε ὅτι δὲν ἔχει δρομοδείκτης μέσ' εἰς τὴν θάλασσαν—καὶ τοὺς ἐπήρε εἰς τὸ Γιβραλτάρ.

Ἡ «Σάλπιγξ» ὡς ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐργασιῶν μας δὲν ἐξεδόθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, δι' ἃ ἐξαιτούμεθα τὴν συγγνώμην τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας.

Τὴν Μ. Πέμπτην ἐσπέρας, κακοῦργός τις ἔκοψε τὴν κεφαλὴν ὠραίου βοῦς ὅστις ἔβοσκεν ἐξωθεν τῆς Λεμησοῦ. Τοιοῦτου εἶδους κακοουργήματα ἤρξαντο ἀπὸ τινος ἐν Κύπρῳ χάριν μόνον ἐκδικήσεως. Ὁ κύριος τοῦ βοῦς Γεώργιος Ἀντωνιάδης ἀναφερθεὶς ἀμέσως, ἠρωτήθη τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο «ἔχεις μάρτυρας;» ἔχει ὅμως ἀρκετοὺς λόγους νὰ γνωρίζῃ τὸν κακοῦργον, καὶ ἐὰν τὸ Δικαστηριον φανῇ διστακτικὸν καὶ κάμῃ ὡς πρέπει ἐρεῦνα, θὰ τὸν ἀνακαλύψῃ. Ἐν τούτοις ὁ Γεώργιος Ἀντωνιάδης μᾶς παρεκάλεσε νὰ εἰδοποιηθῶμεν ὅτι διδὲ δύο λίρας ἀμοιβὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶδῃ τινα εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔβοσκον οἱ βοεὶς του μεταξύ τῆς 11 καὶ 12 ὥρας μ. μ. τῆς Μ. Πέμπτης.

Εἰς καφετζῆς χωρὶς νὰ γράψῃ οὐδὲ τὸ ὄνομα του οὐδὲ τὸ χωρίον του μᾶς γράφει νὰ σαλπίζωμεν ὅτι εἰς διδάσκαλος δὲν πίνει τὸν καφέν του, ἐὰν δὲν ἦναι καμωμένος μὲ ρακίην, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ φαίνεται ὅτι πίνει ρακίην, ἀλλ' ὅτι ὁ καφὲς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ κατασκευάζεται δὲν τὸν συμφέρει. Παρακαλοῦμεν τὸν καφετζῆν αὐτὸν νὰ μᾶς γράψῃ τὸ ὄνομα του καὶ ἔπειτα νὰ σατυρίσωμεν τὸν διδάσκαλον.

Ἄξιον ἀληθῶς παντὸς ἐπαίνου εἶνε οἱ ἀξιότιμοι ἐπίτροποι τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἐκκλ. Φανερωμένης ὡς καὶ οἱ τῆς ἐνορίας ἐκείνης κάτοικοι διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ἣν ἔλαβον νὰ παύσωσι τοὺς δίσκους. Ὁ θύραβος καὶ ἡ σύγχυσις ἢ προξενουμένη ἐκ τῶν δίσκων, προστιθεμένη τῇ θαρβάρῳ συνηθείᾳ τοῦ ὄμιλιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὴν ἐκ κακῆς συνηθείας κυβαλοῦμεν καὶ τὰ παιδιὰ, τῶν ὁποίων αἱ φωναὶ, τὰ κλαύματα, αἱ ταραχαὶ, μεταποιοῦν τὴν Ἐκκλησίαν εἰς λουτρῶνα, εἰνὲ τι ἀπαίσιον. Αἰωνίως ἡ βαρβαρότης καὶ ἡ ἀτυχία πρέπει νὰ ἦνε ὁ ἀχώριστός μας σύντροφος! Περὶ τούτου ὅμως ἄλλοτε. Ἐν τούτοις χρυσοῦν παράδειγμα ἔδωκαν οἱ κ. Φανερωμίται, ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν ζημιοῦται κάπως ἡ Ἐκκλησία, εὐχῆς ἔργον ἵνα, ὡς καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου ἐγράψαμεν, ὀρισθῇ ἕν ποσὸν ὡς ἔτησίαν τινδρομὴ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς πιστεύομεν θὰ ἀρνηθῇ νὰ διδῇ ἐφάπαξ, ἀντὶ τῆς καθημερινῆς γροσάρας ἢ δύο γροσίων ἃ ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ νὰ ἔχῃ εἰς τὸ θυλάκιον καὶ οὕτω νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Εὐχόμεθα τὸ κα

λὸν τοῦτο παράδειγμα νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι Ἐκκλησιαῖται.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῆ 13/25 Μαρτίου 85.

Φίλε Σαλπικτά!

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκδόσεως τῆς Κυβερνήσεως διαταγῆς, δι' ἣν ἐγνωστοποιεῖ τοῖς βοσκοῖς, ὅτι βαρεῖα χρηματικὴ ποινὴ θὰ ἐπιβάλληται εἰς ὄντινα ἤθελε φωραθῇ βόσκων πρόβατα ἐντὸς τῶν ὀρθοτεθέντων δασῶν, ἤρξαντο νῦν οὗτοι βόσκοντες τὰ ἑαυτῶν πρόβατα ἐν καλλιεργημένοις ἀγροῖς. Τί ἄλλο τοῦτο ὑπεμφάνει εἰμὴ περιφρόνησιν πρὸς τοὺς πτωχοὺς γεωργοὺς; Ἐπειδὴ λοιπὸν γνωρίζω, ὅτι ὁ ἐγγῶριος τύπος ἐνδιαφέρεται πολὺ εἰς πράγματα ἀφορῶντα τὴν γεωργίαν, προθύμως σᾶς παρέχω παρακατιῶν πᾶσαν λεπτομέρειαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Οἱ ἐνταῦθα βοσκοὶ ἀκούσαντες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ νεωτέρας διαταγῆς προσεκάλει ἅπαντας τοὺς τρέφοντας ποιμνία, ὅπως ἐνοικιάσωσι παρ' αὐτῆς κατάλληλα πρὸς βόσκησιν μέρη, μετέβησαν εἰς Λάρια κα. Ἀμα δὲ παρουσιασθέντες εἰς τοὺς ἀρχαίους, ἠρωτήθησαν ἂν ἐπεθύμουν νὰ ἐνοικιάσωσι τοιαῦτα (μέρη). Ὅχι ἀπεκρίθησαν ἡμεῖς τζ' οἱ χωρκανοὶ μας κάμνομεν καλὰ πέρνομεν τὰ κτηνὰ μας μὲν τὰ κτήματά τους τζαὶ δὲν μᾶς μαλλώνουν. Ἴδου πόσον μᾶς περιφρονοῦσιν οἱ καταστροφεῖς οὗτοι τῆς ἡμετέρας κτημοσύνης. Ἀλλὰ θὰ μοι εἴπητε, ὅτι ἔχομεν Κυβέρνησιν, ἣτις διδὲ εἰς ἕκαστον τὸ δίκαιόν του· τοῦτο εἶνε ἄληθές· καὶ οὐδεὶς ἔχει τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐνόησα, νὰ χρισθῇ εἰς αὐτοὺς ἔστω καὶ διὰ τὴν ἐλαχίστην ζημίαν, διότι πολλοὶ τοιοῦτοι καθ' ἐκάστην ἐνάγονται καὶ δικαίως τιμωροῦνται. Καὶ ὅμως εἶνε πολὺ παραδόξον, ὅτι οὔτε αἱ ἀποζημιώσεις ἄς τόσον συχνὰ ἀποτίνουσιν, οὔτε τὰ θαρέα εἰς αὐτοὺς ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα τοὺς σωφρονίζουν. Τοῦτο δὲ μὲ κάμνει νὰ συμπεράνω τὰ ἐξῆς δύο πράγματα, ὅτι ἢ τόσον πολὺ κέρδος περιγίνεται αὐτοῖς ἐκ τῶν προβάτων των, ὥστε νὰ θεωρῶσι μηδὲν τὰς τοσαύτας ἀποζημιώσεις καὶ τὰ πρόστιμα, ἢ συνώμοσαν νὰ μᾶς καταστρέψωσι, πηγαίνοντες ἅμα καὶ οὗτοι εἰς κόρακας.

Ἐσχάτως συνέβη καὶ τὸ ἐξῆς δυσάρεστον: εἰς τῶν βοσκῶν, τυνεπεῖα ἀγωγῆς κατ' αὐτὸ τοῦ κινήσεως ὑπὸ τινος ἐνταῦθα διὰ ζημίαν, ἔξυσε πρὸς ἐκδίκησιν ἑπτὰ χαρουπόδενδρα τοῦ δυστυχοῦς τούτου γεωργοῦ, ὅστις, ὡς ἕκαστος βλέπει, ἐζημιώθη διττῶς, δηλ. καὶ ὑπὸ τοῦ ποιμνίου καὶ ὑπὸ τοῦ ποιμένου. Βεβαίως ὁ ζημιωθεὶς, ἵνα λάβῃ ἰκανοποίησιν, πρέπει νὰ προσαγάγῃ μάρτυρας εἰς τὸ δικαστήριον· ἀλλ' εἶνε πασίδηλον ὅτι ὁ εἰρημένος βοσκὸς

δὲν θὰ ἦτο τόσο ἀνόητος, ὥστε νὰ ζημιώσῃ τὸν γεωργὸν ζῶν τὰ χαρουπόδενδρά του ἐπὶ παρουσίᾳ ἄλλων δυναμένων νὰ μαρτυρήσωσιν ὥστε ἰδοῦ πῶς πλεῖστα ἀξιοποινα ἐγκλήματα μένουσιν ἀτιμώρητα. Εἶθε ὁ Ὑψιστος νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν ἔχνος βοσκοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας, διότι εἶναι τῶ ὄντι φύσεως διεστραμμένης.

Αὐτὸθεν 26 Μαρτίου 87.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν οἱ κάτοικοι Λευκωρίας διεστράνωσαν τὸν Πατριτισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ αἰσθηματῶν. Τὴν ἔθνικὴν ἑορτὴν τῆς 27ης Μαρτίου ἐώρτασαν πομποδέστερον ὡς ἐκ τῆς συμπεσοῦσης ἑορτῆς τοῦ Πάγκα καθ' ἣν ἦσαν συνηγμένοι πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως. Ἀλλὰ τὴν λαμπρότητα τῆς ἑορτῆς παρ' ὅλγον ν' ἀμαυρώσῃ δυσχέρστον συμβάν. Ὁ κ. Πορφυροπούλος ἀπήτησεν ἕνα ἡ δοξολογία ψαλῆ ἐν ὑπαίθρῳ [ἐπὶ τὸ μεγαλοπραπέστερον [ἴσως] καὶ οὐχὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μετὰ μεσημβριᾶν μάλιστα. Ὑπεθέσαμεν λοιπὸν ὅτι πιθανὸν νὰ μὴ εἶχεν ἑτοιμαθῆσα ἔπρεπε κατὰ τὴν ἑορτὴν νὰ μᾶς εἶπη κατὰλληλα, πλὴν ἀντὶ τοῦτου, ἐπρομηθεύθη ἡ ἀρκοῦσα πυρίτης ὅπως διὰ πυροβολισμῶν καταστῆ λαμπρότερα ἡ ἑορτή. Ἀλλ' ἐν τῇ διὰ πυροβολισμῶν ταύτῃ μάχῃ (ποίου τὸ πυροβόλον νὰ βροντήσῃ περισσότερο) ἡ θραύσῃ ἐν τοιοῦτον, ἐπλήγωσε δὲ καὶ καθημάτωσε τὸν δωδεκαετῆ πῆδα ἐνὸς Χριστοφῆ. Εὐτυχῶς ὅτι τὸ κακὸν δὲν εἶνε μέγα καὶ ἐλπίζομεν νὰ παρέλθῃ. Ἐπιτρέψατώ μοι ὁμῶς νὰ κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι εἶνε προτοφικὸς τοῦτο τὸ νὰ ψάλλεται Δοξολογία ἐν ὑπαίθρῳ καὶ νὰ μνημονεύωνται οἱ ἀθάνατοι. Ἡρώες τοῦ 21 ἐν ὑπαίθρῳ.

Αὐτὸθεν . 29 Μαρτίου 85

Παρακαλεῖται ὁ φιλόμουσος κ. Γαβριήλ Γεωργιάδης καὶ ὁ φιλόπατρις κ. Γεώργιος Τυγκηρίδης νὰ δώσωσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν εἰς τὰ τοῦ Σχολείου καὶ Ἀναγνωστηρίου. Εἰς συνδρομητῆς.

Λάρνακι 5 Ἀπριλίου 85.

Φίλε Σαλπικτά!

Στρουθία καὶ Ἀκρίς.

Ἐκαμαν συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν κατὰ τῶν ἐτοιμοθέρων πᾶρτων ὅπως αὐτὰ ἐξαφανίσωσιν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ κατὰ μὲν τῆς ἀκρίδος ἐτάχθησαν οἱ στραῖτοι τοῦ μεγαλοδυνάμου Ἀγ. Γεωργίου καὶ τὴν καταπολεμοῦν μετὰ διαφόρους πολιορκίας· κατὰ δὲ τῶν στρουθίων ἐτάχθη ὑπερασπιστῆς τὸ Νομοθετικὸν αὐτὸ, ὅπως αὐτὰ ὑπερυπερ-

πολλαπλασιασθῶσι καὶ πετῶσι κατὰ ἐκατομμύρια ἀπὸ ἀγροῦ εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπιφέρουσι μεγαλειτέρην ζημίαν τὴν τῆς ἀκρίδος. Τὸ αἷτιον ποῖον; Ἐπειδὴ ὁ Ὀρτονακὺς παγορεύει ἄδειαν κυνηγίου 10 σελινίων καὶ ἐπειδὴ ὁ πληθὸν 10 σελινία κυνηγὸς θεωρεῖ ἐπιζήμιον τὸ κυνήγιον τῶν στρουθίων, διὰ τοῦτο ἐπολλαπλασιασθήσαν τὰ ἐν λόγῳ στρουθία, καὶ καταστρέφουσι τὰ σπαρτὰ περισσότερον τῶν ἀκρίδων. Ἀνάγκη λοιπὸν ἵνα ἡ ἀφεθῆ ἐλεύθερον ὅπως τὸ κυνήγιον καὶ πληρώνη φόρον ὠρισμένον αἰ πέρδικας καὶ ὁ λαγὸς μόνον, ἢ νὰ παραχωρηθῆ μία ἀμοιβὴ ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς ἀκρίδος εἰς τὸν κυνηγὸν ὅστις ἤθελε παραδίδῃ, εἰς τὴν Κυβέρνησιν 100 ἢ 200 στρουθία καὶ τειουτοτρόπως ἐξευρεθῆ ὁ τρόπος τοῦ νὰ καταστραφῶσι. Ἄλλως ἡ θέσις τοῦ γεωργοῦ θὰ ἦναι ἐνεκα τῶν στρουθίων, δυσχερὴς ὡς εἶνε καὶ ἐκ τῶν ἀκρίδων. Τίττιξ.

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τῆς ἀνεψιάς μου Τερέζας Κ. Μοδινοῦ.

Πῶς ἡ ψυχὴ μου θλυθερὰ πρό τιος ἦτο χρόνου!! ἦτο προαίσθησις σκληρὰ λύπης φρικτῆς καὶ πόνου!

Γιατὶ ἔς ἐμὲ ἐπιστολὴ τῆμερον ἦλθε μία ἣτις θανάτου μὲ λαλεῖ σκληρὰν μίαν ἀγγελία.

Ἐνα λουλοῦδι ὁροσερὸ γεμάτο μόνχο, χάρι, ἔς τὸν Χάρ' ἀρέσκει τὸν σκληρὸ τὸν ψυχοκνηγάρι.

Κι' αὐτὸς τὸ κόπτει μ' ἀπονία ἐνὼ μὸλις ἀνθίζει καὶ μυροδιὰ τὴν γειτονιά ἐνὼ αὐτὸ γεμίζει.

Τερέζα μου, φιλάτη Σὺ, ἦσαντε τὸ λουλοῦδι π' ἀνθησες μίαν αὐγὴ χρυσή, μ' ἀηδωνιοῦ τραγοῦδι.

Καὶ μὸλις δεκαεξέ φορὰς εἶδε τ' ἀγνὸ τοῦ ὄμμα ἀνοίξεις, Κόρη, ὁροσερὰς καὶ τ' οὐρανοῦ τὸ χρῶμα.

Ἐνὼ σ' ἐτοιμάζαν λαμπρὸν τοῦ γάμου σου στεφάνι τὸ μνήμα, Κόρη, τὸ σκληρὸν ἔξαφνα πὲ λαμβάνει.

Ἄδικον ἦτο νὰ κρυφθοῦν τὰ κάλλη σου ἔς τὸ μνήμα σὰν ρόδα μὸλις τοῦ ἀνθοῦν καὶ κόπτονται· τί κρῖμα!!

Τὰ κάλλη καὶ ἡ μυροδιὰ τῶν ρόδων δὲν ξεχνοῦνται καὶ Σὲ ξανθὴ μου λουλοῦδι, πάντοτε θὰ θυμοῦνται.

Ὅσοι Σὲ εἶδον μὲ φροξ' Τερέζα οἱ γονεῖς σου, ἔχασαν πλέον τὴν χαρὰ μαζὺ μὲ τὴν μορφὴ σου.

Λευκωσία

Ε. Μ.

Εἰδοποιήσεις.

Ὁ κ. Ἀγαθοκλῆς Ν. Γαλανίδης ἐν Λεμησοῦ ἐπρομηθεύθη θειάφι καὶ τὰς ἀπαιτούμενας μηχανὰς διὰ τῶν ὁποίων καπνίζονται τὰ ἀμπέλια πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς κάμπης καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπιβλαβῶν ἐντόμων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ τοῦ καπνίσματος εἶνε ἡ παρούσα, εἰδοποιῶνται οἱ ἀμπελοουργοὶ ἵνα προμηθευθῶσιν ἐγκαίρως.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία μαύρα ἄπισσα γρ. 170—175
,, μαύρα συνήθη ,, 150—170
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκὰ παρ. 75.
Χαρούπις εἰστάς ἀποθηκᾶς 95—98 τὸ χαλ.καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—22.
ἡ κριθὴ ,, [16 ὀκ.] 10—12.
ἄλευθρον ἀκοσκίνιστον ἐντόπιον 40—45

Λύσις τοῦ 55 αἰνίγματος.

ἄρτος—ἄρτος.

Λυτῆρες Ν. Τριτοφτίδης καὶ Ν. Κάρταλις Λεμησοῦ, Ι. Μιχαηλίδης Λευκωσία.

Ἀἰνίγμα 56

Ὁν ζῶν ἄγριον, φύσιν ἀλλάσσω μ' ἐνὸς ψηφίου μόνον προσθήκην, κ' εἰς ἀδιάλλακτον ἐχθρὸν τοῦ πρώτου τρέπομ' ἀμέσως ζητοῦντα νίκη.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΦΩΤΑΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.